

Bruno Sotos: «És el disc més mediterrani que he fet perquè tota la inspiració arriba de l'illa»

Estrenem el primer tema del cantant d'Andratx en català, «Com?» amb Cabot | La cançó estarà inclosa al nou àlbum de Bruno Sotos, 'El chico de Andratx', del qual ens en parla

Bruno Sotos i Josep Cabot | Arxiu del grup

Va rebre una gran empenta gràcies a la seva actuació en el programa *Got Talent*, però en els darrers anys **Bruno Sotos** ha solidificat una carrera ferma i amb molta presència a Amèrica Llatina. Ara espera fer-se un espai propi en el mercat local. Si cada nou àlbum és un reflex d'un moment en l'ànima d'un artista, el pròxim disc de **Sotos** és una ullada a una de ben acolorida i policromada. Així és *El chico de Andratx* (Blau, 2024), un calidoscopi de la música del mallorquí: tant la que escolta i admira com la que ell mateix escriu, amb 13 cançons que conformen «el disc més mediterrani» en la carrera del cantautor i amb el qual passeja epr part de la millor música mallorquina i catalana amb un total de deu col·laboracions. El disc es publica la setmana vinent, però avui ens en deixa un tastet, "Com?" amb **Cabot**, la primera cançó en català que publica el d'Andratx.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=7CehzRva8z4>

El disc és eclèctic perquè ha de ser-ho. **Sotos**, de fet, es reconeix com un «cul de mal seient», però és l'única forma en què un àlbum amb tantes col·laboracions pot funcionar: adaptant-se a cada artista, a cada tessitura, a cada estil, a cada bocí de terra encarnada en la veu i l'art de cadascun dels cantants que pugen a aquest llaüt mallorquí en forma de disc. Malgrat això, és

coherent perquè manté una essència: «És Mallorca, és la Mediterrània», explica **Sotos**. Per això, «l'arrel és mallorquina» mitjançant instruments de sa terra, com «el llaüt o el tamborí, plegat, clar, a la guitarra clàssica», perquè si hi ha qualque cosa que caracteritza la música de **Sotos** és, com ell mateix diu, «el *guitarreo*».

L'objectiu, confessa, és «fer-nos un lloc a Mallorca. Encara que sembli increïble és on més ens costa, però jo som mallorquí, d'Andratx, i allà on vaig ho faig amb la meua bandera». De fet, **Sotos** reconeix que «és el disc més mediterrani que he fet perquè tota la inspiració arriba de l'illa». És Mallorca, doncs, la seva coautora, ja que ella «m'ha regalat aquestes cançons» amb la seva «aroma, el seu vent, qualsevol vista de la Tramuntana, qualsevol platja... Qualsevol cosa que m'ha envoltat. Jo que tinc la sort de viatjar pel món sencer, no hi ha res que es compari al nostre cel de cotó dolç».

L'illa no només traspua temàticament en el disc, sinó que també se'n nodreix rítmicament i melòdica. «Els sons estan també inspirats per Mallorca». Per exemple, el tamborí és «molt important en els ritmes base de tot el disc» i l'ús del llaüt està repartit per la majoria dels temes com el sucre es deixa caure per damunt d'una ensaïmada. Per aquesta raó, molts dels noms que que acompanyen a **Sotos** en aquest nou camí són també mallorquins, «gent nascuda i criada a l'illa, que li donen un color especial al disc que no s'hauria aconseguit sense la seva aportació».

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=OmoX5DuZYTW>

La sorpresa del disc es presenta embolicada en el paper de regal de **Cabot**, que cedeix a **Sotos** el que és el seu debut en català. «Va ser accidental», explica l'andratxol quan parla de "Com?", un tema que va escriure la banda de Marratxí formada pels germans Josep i Miquel Cabot: «una cançó molt d'autor que parla de com hem pogut arribar a estar tan bé com estam ara». Tot es remunta a quan els marratxiners el van cridar per cantar-la en un concert al Xesc Forteza. "A mi em va agradar moltíssim la cançó, i un mes després vaig ser jo qui els va cridar perquè col·laboressin amb mi. No trobàvem cap cançó que sonasi prou bé, i finalment els vaig demanar si podríem fer servir "Com?", recorda el d'Andratx. "Cantar en català ha estat molt bonic, ho he gaudit molt, i m'hi he adaptat molt bé".

Curiosament, el que va donar el sus a tot el disc és una col·laboració que no és a l'àlbum. «Jo volia fer una cançó amb **Muerdo**. De fet, la vaig escriure i tenia el títol provisional de "Canción para Muerdo"; però per temes d'agenda ens va resultar impossible", admet. Aleshores, Sotos va agafar l'agenda i va cridar l'**Adrià Salas**, de la coneguda banda **La Pegatina**, per veure si volia fer qualque cosa. Així va sortir el senzill que dona nom a tot el projecte: "El chico de Andratx". "És la més moderneta i té ritmes de reggae i rumba. És molt **La Pegatina**, tot i que no pega tan fort com ho faria una cançó seva". Aquest va ser només el principi. Arran d'això, les col·laboracions no es varen aturar. "Quan ens en vàrem adonar, ja en teníem deu, i vàrem haver d'aturar-nos", explica, alhora que avança que "hi ha cançons que no han entrat en el disc, i que sortiran més endavant".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=x78DQUlP5I>